

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 25 shkurt 2021
Nr. ref.:RK 1714/21

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI174/20

Parashtrues

“DE-KO” Sh.p.k.

Vlerësim i kushtetutshmërisë
së Njoftimit [KMLC.nr.79/2020] të Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit, të
9 korrikut 2020; dhe Aktvendimit [Ac.nr.2817/19], të Gjykatës së
Apelit në Prishtinë, të 16 prillit 2020

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare, dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar.

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga “DE-KO” Sh.p.k., të cilën e përfaqëson pronari Ndue Komani, nga Gjakova (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Njoftimin [KMLC.nr.79/2020] të Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit, të 9 korrikut 2020; dhe Aktvendimin [Ac.nr.2817/19], të Gjykatës së Apelit në Prishtinë (në tekstin e mëtejme: Gjykata e Apelit), të 16 prillit 2020.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimeve të kontestuar, me të cilat pretendohet se parashtruesit të kërkesës i janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 24 [Barazia para Ligjit], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe nenit 46 [Mbrojta e Pronës] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafin 4 të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] dhe paragrafin 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 12 nëntor 2020, Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata) pranoi kërkesën e parashtruesit të kërkesës, të cilën ai e kishte dorëzuar në postë më 9 nëntor 2020.
6. Më 17 nëntor 2020, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Safet Hoxha, Gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Bekim Sejdiu (kryesues), Remzije Istrefi-Peci dhe Nexhmi Rexhepi.
7. Më 20 nëntor 2020, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës dhe kërkoi nga ai që të sqarojë para Gjykatës se cilat vendime të gjykatave të rregullta i konteston para Gjykatës.
8. Më 9 dhjetor 2020, Gjykata i pranoi nga parashtruesi i kërkesës sqarimet e kërkuara përmes shkresës së 20 nëntorit 2020.
9. Më 10 dhjetor 2020, Gjykata njoftoi Gjykatën e Apelit dhe Zyrën e Kryeprokurorit të Shtetit për regjistrimin e kërkesës.
10. Më 10 shkurt 2021, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

11. Në një datë të pasaktësuar, Kompania "M.H." kishte bërë tek përmbaruesi privat propozim për pambarim ndaj parashtruesit të kërkesë, të një fature në vlerë prej 23.423.00 euro (në tekstin e mëtejme: shuma e kontestuar) në emër të shërbimeve me ekskavator që kompania "M.H." pretendonte se i kishte ofruar parashtruesit të kërkesës.
12. Më 12 mars 2018, përmbaruesi privat G.Gj. përmes Urdhrit [P.nr.54/18], kishte caktuar përmbarimin ndaj parashtruesit të kërkesës në shumën e kontestuar.
13. Më 21 mars 2018, parashtruesi i kërkesës kundër Urdhrit përmbarimor [P.nr.54/18], kishte paraqitur prapësim në Gjykatën Themelore në Gjakovë (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore), duke theksuar, mes tjerash, se fatura sipas së cilës është kërkuar përmbarimi, nuk i përmbush elementet ligjore për përmbarim.
14. Më 18 maj 2018, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit [PPP.nr.36/18], e aprovoi prapësimin e parashtruesit të kërkesës, dhe anuloi Urdhrin përmbarimor [P.nr.54/18] të 12 marsit 2018.
15. Në një datë të pasaktësuar, kompania "M.H." kundër Aktvendimit [PPP.nr.36/18], të Gjykatës Themelore, paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit në Prishtinë (në tekstin e mëtejme: Gjykata e Apelit), duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale, me propozimin që Aktvendimi i Gjykatës Themelore [PPP.nr.36/18], të prishet dhe çështja të kthehet në rivendosje.
16. Më 13 shtator 2018, Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit [Ac.nr.3216/2018], e aprovoi si të bazuar ankesën e kompanisë "M.H." dhe rastin e ktheu në rigjykim në Gjykatën Themelore.
17. Më 27 maj 2019, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit [PPP.nr.146/18], refuzoi prapësimin e parashtruesit të kërkesës kundër Urdhrit përmbarimor [P.nr.54/18] të 12 marsit 2018, me të cilin ishte caktuar pambarimi lidhur me shumën e kontestuar.
18. Në një datë të pasaktësuar, parashtruesi i kërkesës kundër Aktvendimit [PPP.nr.146/18] të Gjykatës Themelore, paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale, me propozimin që Aktvendimi i Gjykatës Themelore [PPP.nr.146/18], të anulohet dhe çështja të kthehet në rivendosje, sërish në Gjykatën Themelore.
19. Më 16 prillit 2020, Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit [Ac.nr.2817/19], e refuzoi ankesën e parashtruesit të kërkesës si të pabazuar, pasi konstatoi se *"përmbarimi është lejuar në bazë të faturave origjinale të lëshuara nga"*

kreditori, të cilat debitori i kishte pranuar në mënyrë të rregullt për përmbushje vullnetare, të cilat fatura në mbështetje të nenit 29 paragrafi 1 pika 1.3 të [Ligjit për Procedurën Përmbarimore] LPP-së, kanë cilësinë e dokumentit të besueshëm dhe të njëjtat si të tilla paraqesin bazë juridike për caktimin e përmbarimit, ashtu siç përcaktohet me dispozitën e nenit 21 të [LPP]”.

20. Më 24 qershor 2020, para Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit parashtuesi i kërkesës kishte paraqitur propozim për iniciimin e kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatë Supreme kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore [PPP.nr.146/18] dhe Aktvendimit të Gjykatës së Apelit [Ac.nr.2817/19].
21. Më 9 korrik 2020, Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit përmes Njoftimin [KMLC.nr.79/2020] informoi parashtuesin e kërkesës se ishte refuzuar propozimi i tij për iniciimin e kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore [PPP.nr.146/18] dhe Aktvendimit të Gjykatës së Apelit [Ac.nr.2817/19], pasi konsideroi se pretendimet e parashtuesit të kërkesës *“nuk janë të mjaftueshme për paraqitjen e kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë sipas nenit 247.1, pika a) dhe b) të Ligjit për Procedurën Kontestimore”*.

Pretendimet e parashtuesit të kërkesës

22. Parashtuesi i kërkesës pretendon para Gjykatës se Aktvendimi i Gjykatës Themelore [PPP.nr.146/18], Aktvendimi i Gjykatës së Apelit [Ac.nr.2817/19] dhe Njoftimi [KMLC.nr.79/2020] i Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit, janë nxjerrë në shkelje të të drejtave dhe lirive themelore të tij të garantuara me nenin 24 [Barazia para Ligjit], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe nenin 46 [Mbrojta e Pronës] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.
23. Parashtuesi i kërkesës pretendon se Aktvendimet e lartcekura si dhe Njoftimi i Zyrës së Prokurorit të shtetit janë *“kundërligjore, meqenëse të njëjtat Aktvendime dhe njoftimi janë marrë në kundërshtim me dispozitat e Ligjit mbi procedurën përmbarimore, në kundërshtim me dispozitat e ligjit mbi procedurën kontestimore, të cilat përshtatshmërisht aplikohen në procedurën përmbarimore meqenëse fatura e debitorit është kundërshtuar në afatin e paraparë me Ligj nga ana e debitorit, kreditori ka qenë dashtë të udhëzohet në kontest civil, fatura e kreditorit është në kundërshtim me dispozitat e nenit 44 dhe 45 të Ligjit mbi TVSH-ën, pasi që fatura e kreditorit nuk i ka plotësuar kushtet e parapara me nenin 44 dhe 45 të Ligjit mbi TVSH-ën. Po ashtu Gjykata e Apelit [...] nuk deklarohet lidhur me pretendimet e debitorit”*.
24. Në fund, parashtuesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që ta deklarojë kërkesën e tij të pranueshme; të konstatojë shkelje të neneve 24, 31 dhe 46 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ; të shpallë të pavlefshëm Aktvendimin e Gjykatës së Apelit [Ac.nr.2817/19] dhe rastin e tij ta kthejë në rivendosje në Gjykatën e Apelit.

Vlerësimi i Pranueshmërisë së kërkesës

25. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe të përcaktuara me Rregullore të punës.

26. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

27. Gjykata gjithashtu i referohet paragrafit 4 të nenit 21 [Parimet e Përgjithshme] të Kushtetutës, i cili përcakton:

“4. Të drejtat dhe liritë themelore të parashikuara në Kushtetutë, vlejnë edhe për personat juridikë, për aq sa janë të zbatueshme.”

28. Gjykata fillimisht vëren se në pajtim me paragrafin 4 të nenit 21 të Kushtetutës, parashtruesi i kërkesës ka të drejtë të paraqesë ankesë kushtetuese, duke iu referuar shkeljeve të pretenduara të të drejtave dhe lirive themelore të tij, të vlefshme për individët dhe personat juridik (shih rastin e Gjykatës Kushtetuese nr. KI41/09, parashtruesi i kërkesës *Universiteti AAB-RIINVEST L.L.C.*, Aktvendimi për papranueshmëri i 3 shkurtit 2010, paragrafi 14; dhe KI35/18, me parashtrues *“Bayerische Versicherungsverband”*, Aktgjykim i 11 dhjetorit 2019, paragrafi 40).

29. Gjykata gjithashtu konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar i cili konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Njoftimin [KMLC.nr.79/2020] të Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit, të 9 korrikut 2020; dhe Aktvendimin [Ac.nr.2817/19], të Gjykatës së Apelit në Prishtinë, të 16 prilli 2020.

30. Gjykata në vazhdim i referohet nenit 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit, që përcakton:

Neni 47 i Ligjit
[Kërkesa individuale]

“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individi mund të ngre kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

31. Gjykata shqyrton gjithashtu nëse janë përmbushur kriteret e përcaktuara me nenin 49 [Afatet] të Ligjit dhe rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë], respektivisht paragrafët (1) (b) dhe (c) të Rregullores së punës. Ato përcaktojnë si në vijim:

Neni 49 i Ligjit
[Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”

Rregulli 39 i Rregullores së punës
[Kriteret e pranueshmërisë]

“(1) Gjykata mund ta konsiderojë një kërkesë të pranueshme nëse:

[...]

b) janë shteruar të gjitha mjetet efektive të përcaktuara me ligj kundër aktgjyimit ose vendimit të kontestuar;

c) kërkesa parashtrohet brenda katër (4) muajsh nga dita kur vendimi i mjetit të fundit efektiv juridik i është dorëzuar parashtruesit, dhe [...].”

32. Në këtë kontekst, Gjykata rikujton se si rregull, afati 4 (katër) mujor fillon nga *“vendimi i fundit”* në procesin e shterjes së mjeteve juridike me të cilin është refuzuar kërkesa e parashtruesit të kërkesës (shih *mutatis mutandis*, rastet e GJEDNJ-së, *Gavrilov kundër Ish Republikës Jugosllave të Maqedonisë*, Vendim i 1 korrikut 2014, paragrafi 25; dhe *Paul dhe Audrey Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Vendim i 14 marsit 2002).
33. Gjykata rikujton po ashtu se parashtruesi i kërkesës duhet t'i shterojë të gjitha mjetet juridike të cilat pritet të jenë efektive dhe të mjaftueshme. Vetëm mjetet efektive mund të merren parasysh nga Gjykata, pasi parashtruesi i kërkesës nuk mund të zgjasë afatet kohore strikte të parapara me Ligj dhe Rregullore të punës, duke u përpjekur të ushtrojë mjete juridike të cilat nuk janë efektive që të ofrojnë mbrojtje të të drejtave për të cilat ankohet parashtruesi i kërkesës (shih, *mutatis mutandis*, rastet e GJEDNJ-së, *Gavrilov kundër Ish Republikës Jugosllave të Maqedonisë*, cituar më lart, paragrafi 25; dhe, *Fernie kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Vendim i 5 janarit 2006). Lidhur me kriteret e lartcekura, Gjykata vlerëson fillimisht se kërkesa për shterjen e mjeteve juridike dhe kriterin që kërkesa të paraqitet brenda afatit prej 4 (katër) muajve janë të ndërlidhura ngushtësisht (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ-së *Jeronovičs kundër Latvisë*, Aktgjykim i 6 qershorit 2016, paragrafi 75).
34. Në këtë aspekt, Gjykata në vazhdim do të vlerësojë nëse në rrethanat e rastit konkret Njoftimi [KMLC.nr.79/2020] i Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit, i 9 korrikut 2020 ishte mjet efektiv lidhur me pretendimet e parashtruesit për

- shkelje kushtetuese. Përgjigja në këtë pyetje, do të jetë vendimtare për vlerësimin nëse kërkesa e parashtruesit të kërkesës është paraqitur brenda afatit katër (4) mujor.
35. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se në rastin konkret, procedura ndaj parashtruesit të kërkesës e zhvilluar para gjykatave të rregullta në lidhje me ligjshmërinë e Urdhrit përmbarimor [P.nr.54/18] dhe çështjen e përmbarimit të faturës kontestuese ishte zhvilluar para dy instancave gjyqësore, Gjykatës Themelore dhe asaj të Apelit, që kishte rezultuar me nxjerrjen e Aktvendimit të Gjykatës së Apelit [Ac.nr.2817/19] të 16 prilli 2020.
 36. Sipas nenit 68 (Mjetet e jashtëzakonshme juridike) të Ligjit për Procedurën Përmbarimore parashihet se *“nuk lejohen revizioni dhe përsëritja e procedurës në procedurën përmbarimore”*. Andaj, parashtruesi i kërkesës nuk kishte mjet juridik në dispozicion, që mund të përdorte *“personalisht”* për të sfiduar Aktvendimin e lartcekur të Gjykatës së Apelit, para Gjykatës Supreme.
 37. Megjithatë, pas pranimit të Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, parashtruesi i kërkesës i ishte drejtuar Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit, me propozimin që kjo e fundit të paraqesë në emër të parashtruesit të kërkesës, kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë para Gjykatës Supreme, kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit. Lidhur me këtë, Gjykata thekson se kjo kërkesë është plotësisht diskrecionale për Zyrën e Kryeprokurorit të Shtetit.
 38. Në këtë aspekt, duke u bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ, në harmoni me të cilën, bazuar në nenin 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë, KEDNJ nuk kërkon që mjetet juridike diskrecionale, apo mjetet juridike që nuk janë drejtpërdrejtë në dispozicion të parashtruesve dhe që varen nga ushtrimi i diskrecionit nga ndërmjetësi, siç është rasti me kërkesën para Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit juridike, duhet të shteren para se parashtruesit e kërkesave t'i drejtohen GJEDNJ-së (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ-së *X dhe të tjerët kundër Letonisë*, Vendim i 6 qershorit 2008, paragrafi 20, dhe referencat e cekura aty; shih po ashtu rastin e Gjykatës K1102/16, me parashtrues *Shefqet Berisha*, Aktvendimi për papranueshmëri, i 14 dhjetorit 2016, paragrafi 38).
 39. Më konkretisht, lidhur me propozimet e ngjashme, siç është propozimi që bëhen para Zyrës së Prokurorit të Shtetit, duke kërkuar që ky i fundit të paraqesë kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë para organeve gjyqësore në emër të parashtruesve të kërkesave, GJEDNJ kishte trajtuar në rastin *Lepojić kundër Serbisë*. Në këtë rast, GJEDNJ kishte vlerësuar nëse propozimi i paraqitur para prokurorit të shtetit duke kërkuar që ky i fundit të paraqesë kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë është mjet efektiv, ku kishte deklaruar se *“[GJEDNJ] gjen se është vetëm prokurori i shtetit ai që mund të dorëzoj [kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë] në emër të parashtruesit, dhe, për më tepër, ky i fundit ka diskrecion nëse dëshiron të bëjë një gjë të tillë. Përderisa parashtruesi i kërkesës mund të kërkojë një veprim të tillë të prokurorit, ai nuk ka të drejtë sipas ligjit për të përdorur një mjet të tillë juridik [kërkesën për mbrojtje të ligjshmërisë] personalisht [...] Kërkesa për mbrojtje të ligjshmërisë,*

për këtë arsye, ishte jo efektive [...]” (shih rastin e GJEDNJ-së Lepojić kundër Serbisë, Aktgjykim i 6 nëntorit 2007, paragrafi 54).

40. Po ashtu, duke u thirrur në këtë praktikë gjyqësore (rastin e GJEDNJ-së *Lepojić kundër Serbisë*), GJEDNJ në rastin *Stojanovski kundër ish Republikës Jugosllave të Maqedonisë*, nuk kishte marrë për bazë njoftimin e prokurorit të shtetit për qëllim të llogaritjes së afatit, kur ky i fundit kishte konstatuar se nuk kishte bazë të mjaftueshme për të paraqitur kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë para Gjykatës Supreme të Maqedonisë. GJEDNJ në këtë rast kishte theksuar se “*kërkesa e parashtruesit para prokurorit publik, nuk ishte mjet që duhej të shterej për qëllime [KEDNJ]. Rrjedhimisht, periudha kohore për të përdorur atë mjet juridik nuk e ndal rrjedhjen e afatit gjashtë (6) muaj [për të paraqitur kërkesë para GJEDNJ lidhur me vendimin e Gjykatës së Apelit]” dhe rrjedhimisht, GJEDNJ gjeti se kërkesa e parashtruesit të kërkesës ishte paraqitur jashtë afatit të paraparë (shih, rastin e GJEDNJ-së *Stojanovski kundër ish Republikës Jugosllave të Maqedonisë*, Vendim i 16 shtatorit 2008). Në rrethana të ngjashme GJEDNJ kishte mbajtur të njëjtin qëndrim edhe në rastin *Knapić kundër Koracisë* (Shih rastin e GJEDNJ *Knapić kundër Koracisë*, Vendim i 4 qershorit 2009).*
41. Megjithatë, Gjykata rikujton që praktika e saj gjyqësore, njeh edhe raste në të cilat është vlerësuar kushtetutshmëria e njoftimeve të Prokurorit të Shtetit përmes së cilit nuk është pranuar kërkesa e palëve për ngritje të kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë në favor të tyre. Lidhur me këtë, Gjykata i referohet rastit të saj nr. KI42/18, parashtruese *Asija Muslija*, Aktvendim për papranueshmëri, i 22 marsit 2020, i cili kishte vlerësuar pretendimet e parashtrueses për shkelje kushtetuese ndaj Njoftimit të Prokurorit të Shtetit, mbështetur edhe në rastin e GJEDNJ *Gorou kundër Greqisë* (Nr. 2), Aktgjykim i 20 marsit 2009.
42. Megjithatë, rasti i lartcekur, KI42/18, dallon nga rasti konkret. Në këtë kontest, Gjykata rikujton se në rastin e lartcekur, KI42/18, parashtruesja e kërkesës kishte kontestuar specifikisht Njoftimin KMLC nr. 09/2018 të Prokurorit të Shtetit, të 2 marsit 2018, duke argumentuar se si ky Njoftim kishte shkelur të drejtat e saj kushtetuese, që ndërlihdeshin , mes tjerash, edhe me mungesën e arsytimit të pretenduar të Njoftimit të kontestuar të Prokurorit të Shtetit.. Ndërsa lidhur me Aktvendimit AC. nr. 3538/2017 të Gjykatës së Apelit të Republikës së Kosovës, të 8 dhjetorit 2017, që po ashtu ishte kontestuar në rastin KI42/18, si pretendim kryesor ishte mosvërtetimi i faktit nga Gjykata e Apelit se parashtruesja e kërkesës nuk e kishte nënshkruar Kontratën për Hipotekën të 2 dhjetorit 2011. Kërkesa e parashtruesit të kërkesës së rastit KI42/18, lidhur me Aktvendimin AC. nr. 3538/2017 të Gjykatës së Apelit ndaras nga Njoftimi i Zyrës së Kryeprokurorit, ishte paraqitur në Gjykatë po ashtu brenda afatit të paraparë me Ligj dhe Rregullore të punës.
43. Ndërsa, në rastin konkret, parashtruesi i kërkesës nuk paraqet pretendime specifike që kanë të bëjnë me arsyet e dhëna nga Njoftimi i Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit dhe se si Njoftimi i kësaj të fundit për të mos paraqitur kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë para Gjykatës Supreme kishte cenuar të drejtat kushtetuese të parashtruesit të kërkesës. Pretendimet e parashtruesit në kërkesën e tanishme ndërlihdhen me pretendimet se “*fatura e*

debitorit është kundërshtuar në afatin e paraparë me Ligj nga ana e debitorit, kreditori ka qenë dashtë të udhëzohet në kontest civil, fatura e kreditorit është në kundërshtim me dispozitat e nenit 44 dhe 45 të Ligjit mbi TVSH-ën, pasi që fatura e kreditorit nuk i ka plotësuar kushtet e parapara me nenin 44 dhe 45 të Ligjit mbi TVSH-ën”.

44. Gjykata vëren se këto pretendime ishin shqyrtuar nga Gjykata e Apelit dhe jo nga Zyra e Prokurorit të Shtetit. Kjo e fundit, në fakt, kishte vendosur vetëm nëse janë plotësuar kushtet ligjore që të paraqitet një kërkesë e tillë në Gjykatën Supreme.
45. Në këtë aspekt, Gjykata rikujton se në Njoftimin [KMLC.nr.79/2020] e 9 korrikut 2020, Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit informoi parashtuesin e kërkesës se ishte refuzuar propozimi i tij për inicimin e kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore [PPP.nr.146/18] dhe Aktvendimit të Gjykatës së Apelit [Ac.nr.2817/19] pasi konsideroi se nuk ishin plotësuar kushtet ligjore për një gjë të tillë sepse *“[s]ipas dispozitës së nenit 247.1 pika a) kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë mund të paraqitet vetëm nëse shkelja ka të bëjë me kompetencën territoriale, po qe se gjykata e shkallës së parë e ka nxjerrë aktgjykimin pa seancë kryesore, kurse e ka pasur detyrë ta mbajë seancën kryesore, po qe se është vendosur për kërkesën, rreth së cilës kontestimi është në vazhdim, apo në qoftë se në kundërshtim me ligjin, është përjashtuar publiku në seancën kryesore. Në rastin konkret nuk është plotësuar asnjëri nga këto kushte, ndërsa sa i përket aplikimit të gabuar të së drejtës materiale, nga neni 247.1 pika b), ju nuk keni paraqitur asnjë dispozite të së drejtës materiale, aplikimi i të cilës do të ndikonte në paraqitjen e kërkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë, si mjet i jashtëzakonshëm juridik. Gjithashtu ju njoftojmë se në bazë të nenit 247.2 Prokurori nuk mund të ngrejë kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë për shkak të vërtetimit të gabueshëm apo jo të plotë të gjendjes faktike”.*
46. Andaj, bazuar në praktikën e GJEDNJ-së, Gjykata rikujton se, në rastin konkret, kërkesa për mbrojtje të ligjshmërisë përmes Prokurorit të Shtetit, përveç që është në diskrecionin e këtij të fundit, do të mund të ngritët nga Prokurori Shtetit vetëm nëse plotësohen kushtet e caktuara ligjore. Gjithashtu, pretendimet e parashtuesit të kërkesës kanë të bëjnë më mënyrën se si Gjykata Themelore dhe ajo e Apelit kanë zbatuar ligjin kur kanë vendosur lidhur me ligjshmërinë e Urdhrit të përmbarimit, dhe statusin ligjor të faturave të kontestuara. Për më tepër, parashtuesi i kërkesës nuk paraqet pretendime specifike lidhur me Njoftimin e Zyrës së Kryeprokurorit të Shtetit, por paraqet para Gjykatës të njëjtat pretendime që i paraqet ndaj Aktvendimit të Gjykatës së Apelit [Ac.nr.2817/19], pretendime, të cilat Zyra e Kryeprokurorit nuk ka pasur juridiksion t'i adresojë sepse ajo vetëm ka kompetencë të paraqesë kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë para Gjykatës Supreme dhe jo të vlerësojë shkeljet ligjore të bëra nga Gjykata e Apelit. Andaj, lidhur me këto pretendime, në rastin e parashtuesit të kërkesës, pas pranimit të Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, [Ac.nr.2817/19] të 16 prilli 2020, asgjë nuk e ka ndaluar atë t'i drejtohet Gjykatës Kushtetuese.
47. Andaj, Gjykata vlerëson se *“vendim i fundit”*, sipas nenit 49 të Ligjit, lidhur me procedurat që ndërlidhen me faturat e kontestuara për të cilat ishte lëshuar

Urdhri përmbartimor, konsiderohet Aktvendimi i Gjykatës së Apelit [Ac.nr.2817/19] i 16 prillit 2020, me të cilin ishte refuzuar ankesa e parashtruesit të kërkesës kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore [PPP.nr.146/18] (shih, *mutatis mutandis*, rastin e GJEDNJ-së *Paul dhe Audrey Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Vendim i 14 marsit 2002; shih rastin e Gjykatës KI120/17, me parashtrues *Hafiz Rizahu*, Aktvendimi për papranueshmëri, i 7 dhjetorit 2017, paragrafi 36).

48. Në lidhje me këtë, Gjykata rikujton se Aktvendimi i Gjykatës së Apelit [Ac.nr.2817/19] ishte nxjerrë më 16 prill 2020. Edhe pse parashtruesi i kërkesës nuk ka cekur datën e pranimit të Aktgjykimit, nga faktet e rastit, është e qartë se koha në mes të pranimit të Aktgjykimit dhe të datës së parashtrimit të kërkesës së tij, më 9 nëntor 2020, në Gjykatën Kushtetuese (dita kur parashkruesi kishte dorëzuar kërkesë e tij në postë), ka kaluar periudhën kohore prej 4 (katër) muajsh. Kjo pasi parashtruesi i kërkesës ishte njohur me Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të paktën më 24 qershor 2020, kur kishte bërë kërkesë në Zyrën e Kryeprokurorit të Shtetit.
49. Si pasojë, Gjykata konkludon se kërkesa e parashtruesit të kërkesës në lidhje me Aktvendimin e Gjykatës së Apelit [Ac.nr.2817/19] të 16 prillit 2020, është dorëzuar pas afatit ligjor prej 4 (katër) muajsh.
50. Gjykata rikujton se qëllimi i afatit ligjor prej 4 (katër) muajsh, sipas nenit 49 të Ligjit dhe sipas rregullit 39 (1) (c) të Rregullores së punës, është që të promovojë siguri juridike, duke siguruar që rastet që kanë të bëjnë me çështje kushtetuese të trajtohen brenda një periudhe të arsyeshme dhe vendimet e mëparshme të mos jenë vazhdimisht të hapura për t'u kontestuar (shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-se: *Franz Hofstiidter kundër Austrisë*, kërkesa nr. 25407/94, Vendim i 12 shtatorit 2000; *Olivier Gaillard kundër Francës*, kërkesa nr. 47337/99, Vendim i 11 korrikut 2000; shih gjithashtu, ndër të tjera, rastet e Gjykatës KI140/13, me parashtrues *Ramadan Cakiqi*, Aktvendimi për papranueshmëri, i 17 marsit 2014, paragrafi 24; dhe KI120/17, me parashtrues *Hafiz Rizahu*, Aktvendimi për papranueshmëri, i 7 dhjetorit 2017, paragrafi 39).
51. Si përfundim, nga arsyet e shtjelluara si më sipër, Gjykata konstaton se kërkesa nuk është dorëzuar brenda afatit ligjor të përcaktuar me nenin 49 të Ligjit dhe rregullin 39 (1) (c) të Rregullores së punës dhe rrjedhimisht, Gjykata nuk mund të shqyrtojë meritat e rastit, përkatësisht, nëse përmes Aktvendimit të kontestuar të Gjykatës së Apelit janë shkelur të drejtat kushtetuese të parashtruesit të kërkesës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, me nenet 21.4 dhe 49 të Ligjit dhe në pajtim me rregullin 39 (1) (c) të Rregullores së punës, më 10 shkurt 2021, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- I. T'UA KUMTOJË këtë Aktvendim palëve;
- II. TË PUBLIKOJË këtë Aktvendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- III. Ky Aktvendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Safet Hoxha

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi